

SEMNE BUNE ANUL ARE

Incă au mai rămas înflorite în brazdă boabele și urările pe care semănătorii le-au împrăștiat, sub ferestre, alaltăieri...

„Să trăiți, / Să înfloriți, / Ca merii, / Ca perii, / În mijlocul verii...”

Au pocnit harapnicele, s-au opintit brațele în plugurile bătrânești, chiuiturile au scuturat din pomul nopții Anului Nou o grindină de stele. Când s-a făcut ziuă, am văzut că nu-s stele ci boabe de grâu:

„Să trăiți, / Să înfloriți, / Ca merii, / Ca perii...”

Cum ne va fi vara, văzută din fe-reastră noului an?

Ne-am urat ieri „la mulți ani!”, iar azi ne-am și îmbogățit cu unul — anul care a trecut a fost un an plin, bogat în fapte. Am putea spune că a fost un an fără pereche, de vreme ce la noi nici un an nu seamănă cu celălalt, fiecare an adaugă mai mult la cântar în fapte și în bucurii. Vîrsta copacului se măsoară cu cercurile pe care le scrie timpul în trunchi. Vîrsta unei țări se măsoară cu mileniul sau veacul. Să trăiești timpul în care anul să se măsoare în fapte cu deceniul sau veacul este o bucurie, dăruită numai nouă, constructorilor României Socialiste.

Să mai întoarcem filele vechiului calendar? De fapt aceste file sînt cărămizi din clădirea noastră, prin ele am suit încă un pas pe schele, din pragul celor 365 de zile ale anului care a trecut vedem și mai limpede zilele ce vor veni. Vom ține minte acest 1965 care ne-a dăruit strălucitele hotăriri ale Congresului al IX-lea al partidului, hotăriri care ne înarmează brațul și mintea pînă în zarea comunismului. Vom ține minte acest 1965 care ne-a dăruit, în miezul unei veri de aur, Constituția României Socialiste. Vom ține minte acest an generos care a deschis noi și luminoase perspective agriculturii noastre, care a ridicat știința românească la înaltul prestigiu de factor creator de civilizație. Sînt acte istorice care echivalează, în cîmpul cel mare al patriei, cu o arătură adîncă și cu o semănătură la timp potrivit. Asemenea chibzuințe gospodărești stau nu numai în firea agricultorului, dar ele au devenit în anii noștri deprinderi ale întregului popor care este astăzi singurul și adevăratul stăpîn al țării, autor al tuturor actelor fundamentale privind prezentul și viitorul.

Semănătura noastră, rodnicile hotăriri ale celui de al IX-lea Congres se desfășoară mîndră în perspectiva noului cincinal în care am pășit de cîteva zile. Cinci ani de muncă încordată, cinci ani de harnică zidire, la sfîrșitul cărora România noastră se va afla la un etaj superior al construcției sale. Din acești cinci, am și croit prima măsură, aruncînd-o peste cele 365 de zile ale acestui an. S-au și scurs primele zile.

Cum vor arăta celelalte? Înainte vreme n-ar fi putut s-o spună nimeni, căci și zilele și anul erau legate de voia sorții, de întimplare sau noroc. Acum o putem spune limpede, putem privi cu certitudine vara și toamna care vor veni.

Nu vom putea exact prevedea cîte ploii vor scâlda ogoarele sau cîte grindini ne vor încerca. Dar știm sigur, de pe acum, că patru ape din Carpați — Topologul, Vîlsanul, Argeșul și Riul Doamnei, se vor opri în loc, în pieptul barajului care e gata făurit, dînd naștere unui imens lac de acumulare, care va umple o bună parte din Țara Loviștei. Vom avea încă o vatră de lumină, hidrocentrala Gheorghe Gheorghiu-Dej de pe Argeș. Dacă vor intra în funcțiune și ultimele hidrocentrale de pe firul Bistriței și cîteva noi unități termoelectrice — la Ișalnița, la București, la Luduș și în alte părți —

înseamnă că puterea soarelui românesc va spori în acest an cu cîteva noi milioane de kilowați ore. Vom continua asaltul la Porțile de Fier. Vom pune temelie, tot în acest an, unor noi cetăți ale luminii, care își vor aprinde lumina solară spre sfîrșitul actualului cincinal.

Cărămidă peste cărămidă îl urcă pe constructor pînă la acoperiș!... La Galați, acoperișul marelui laminor de tablă groasă a fost încheiat încă din vara anului trecut, iar acum, la această oră, au și început probele mecanice ale gigantelor agregate. S-au montat pînă în prezent 26 000 tone de utilaje, produse în țară sau provenind din străinătate, s-au pus la punct instalațiile de conducere automată, tablourile electronice de comandă și telecomandă. Nu peste mult, chiar în acest an, pe șoselele mecanice de metal, vor alerga blocurile incandescente de oțel care se vor transforma în foiță. O „foiță” din care se vor croi vapoare, cisterne petrolifere, conducte și rezervoare de gaze, artere prin care pulsează singele civilizației contemporane, lichidul ei vital.

Cărămidă peste cărămidă și iată că vor intra în funcțiune cîteva noi cetăți ale chimiei, aceste rezervoare ale fertilității ogoarelor. Vor intra în producție, tot în acest an, alte noi fabrici de îngrășăminte din cadrul combinatelor chimice de la Turnu-Măgurele și Tîrgu Mureș, se vor extinde construcțiile industriale chimice de la Craiova și din alte centre.

Cărămidă peste cărămidă vom pune și la celelalte fabrici și uzine aflate în construcție, la Dej și la Baia Mare, la Pitești și Suceava, la Iași și la Cluj, la Rădăuți sau Timișoara. Vom pune cărămidă peste cărămidă, grăbindu-ne să ajungem mai iute la acoperiș, iar paralel, aici și în alte colțuri de țară, vom înfige noile temelii.

Ce prefaceri va aduce noul an pe ogoare?... Ca să le putem aprecia ar trebui să poposim la Brașov, de unde pornesc spre șesuri tractoarele și autocamioanele, să ne oprim la cîteva uzine din București, de unde își iau startul combinatele sau agregatele pentru irigații, ar trebui să ne reîntoarcem în marele cetăți ale chimiei, de unde pleacă zilnic, spre semănături, mari cantități de îngrășăminte și substanțe pentru protecția culturilor. Ar trebui să facem acest rond pentru a cîntări încă o dată cu cît anume a sporit zestrea agriculturii noastre și cu cît va spori în acest nou an.

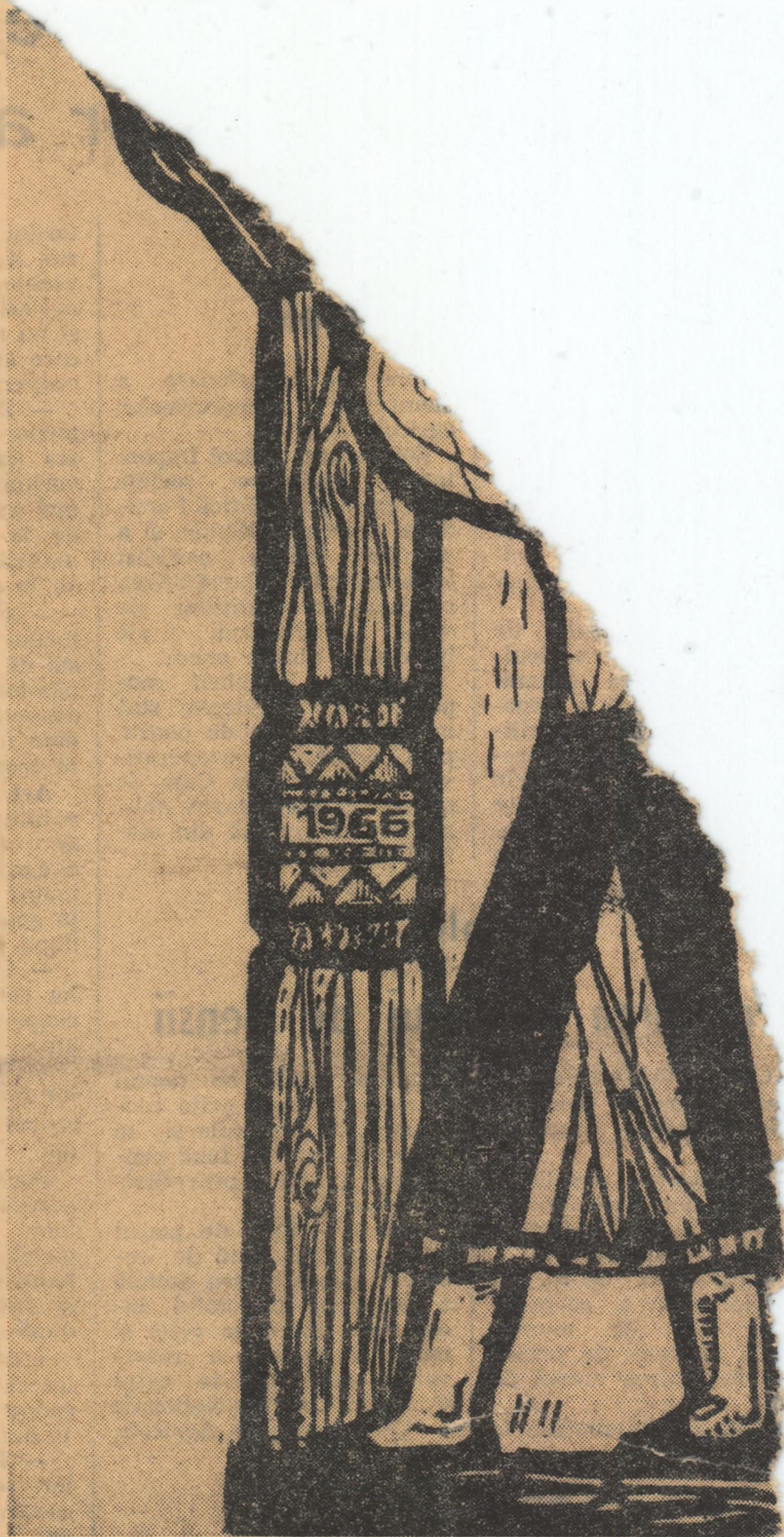
An bun și rodnic. Este anul în care cooperativele noastre de producție vor fi înarmate cu un nou statut, act de bază pentru viața satului și pentru viața țărănimii. Prin prevederile lui înțelepte și bine cumpănite, care se vor îmbogăți prin larga dezbateră publică, statutul va așeza viața cooperativei agricole pe temelii trainice, urmărind să ridice puterea ei economică și bunăstarea membrilor ei. Un vast cîmp deschis colaborării și întraajuto-rării cooperativei îl va asigura organizarea uniunilor raionale și regionale, acțiune de deosebită importanță care va căpăta putere de hotărîre în cadrul apropiatului Congres. Tot în cadrul acestui Congres se va discuta organizarea și statutul Casei de pensii. O măsură primită cu bucurie de toată țărănimea noastră.

An bogat în evenimente, an plin de nădejdi...

Cum îi vom răspunde? Primele zile au însemnat și primele noastre succese. Să facem și din celelalte niște cupe pline, dăruindu-le cu toată hărnicia și toată rîvna noastră!

Semne bune anul are...

PAUL ANGHEL

Casă nouă — desen de CORNELIA DANET

CITIȚI ÎN PAGINILE A 2-a ȘI A 3-a

PROIECT

Statutul Casei de pensii a membrilor cooperativelor agricole de producție.

Comisia de organizare pentru pregătirea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole, în ședința sa din ziua de 5 ianuarie, a stabilit data și ordinea de zi a Congresului.

STATUTUL

Casei de pensii a membrilor Cooperativelor agricole de producție

Dispoziții generale

1. Sistem de pensionare a membrilor cooperativelor agricole.

Rezolvarea acestei importante probleme sociale este expresia politicii Partidului Comunist Român și a statului nostru socialist cu privire la îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață ale țărănimii și ale întregului nostru popor.

Art. 2. — Membrii cooperativelor agricole sunt membri ai Casei de pensii prin aderarea cooperativelor agricole la Casa de pensii, cu respectarea obligațiilor ce rezultă din statutul acesteia.

Capitolul II

Formarea fondului de pensii

Art. 3. — Fondul necesar plății pensiilor se alcătuiește din următoarele surse:

— contribuția anuală a cooperativelor agricole de producție globale;

— contribuția de 5 sau 10 lei lunar a cooperativelor agricole de producție regionale și raionale;

— contribuția de 5 sau 10 lei lunar a membrilor ai Casei de pensii, în funcție de vîrsta și de condițiile de muncă.

Art. 4. — Contribuțiile la

Casa de pensii se depun trimestrial, prin grija cooperativelor agricole și se păstrează într-un fond centralizat potrivit prevederilor legale.

Art. 5. — Casa de pensii își creează un fond de rezervă, prin alocarea anuală a unei cote din totalul încasărilor. Mărimea cotei și modul de folosire a rezervei se stabilește de către Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole.

Capitolul III

Drepturile și îndatoririle membrilor Casei de pensii

Art. 6. — Membrii Casei de pensii au următoarele drepturi de pensie în bani:

— pensie de bătrînețe;

— pensie de invaliditate în caz de pierdere a capacității de muncă;

— pensie de bază în sumă de lei 100 lunar;

— un spor lunar în sumă de 5 sau 10 lei, pentru fiecare cinci ani de contribuție, în funcție de mărimea contribuției personale a fiecărui cooperativar la fondul de pensii.

Art. 7. — De la data intrării în vigoare a sistemului unitar de pensionare și pînă la îndeplinirea condițiilor de vechime prevăzute la Art. 8., pensiile de bază se acordă după cum urmează:

— 100 lei lunar, cooperativarilor care împlinesc vîrsta de pensionare, au o vechime în cooperativa agricolă de cel puțin 10 ani și au muncit efectiv în fiecare an de la înscrierea în cooperativă;

— 70 lei lunar, coopera-

torilor care împlinesc vîrsta de pensionare, au o vechime în cooperativa agricolă de cel puțin 5 ani și au muncit efectiv în fiecare an de la înscrierea în cooperativă;

— 50 lei lunar, cooperativarilor care împlinesc vîrsta de pensionare, au o vechime în cooperativă mai mică de 5 ani și care de la data înscrierii au muncit efectiv în fiecare an în cooperativă;

— 40 lei lunar, cooperativarilor care împlinesc vîrsta de pensionare, au adus pămîntul la înscriere în cooperativă, dar care de la data înscrierii nu au lucrat în cooperativă.

Art. 10. — Pensia de invaliditate se acordă pe toată durata invalidității membrilor cooperativarilor inapți de muncă, încadrați în gradul I de invaliditate, după cum urmează:

— 100 lei lunar, invalizilor care au o vechime în cooperativă de cel puțin 10 ani;

— 70 lei lunar, invalizilor care au o vechime în cooperativă mai mică de 10 ani.

Pensia de invaliditate se acordă, de asemenea, pe toată durata invalidității membrilor cooperativarilor inapți de muncă încadrați la gradul II de invaliditate după cum urmează:

— 50 lei lunar, invalizilor care au o vechime în cooperativă de cel puțin 10 ani;

— 40 lei lunar, invalizilor care au o vechime în cooperativă mai mică de 10 ani.

Art. 11. — Pensia pentru orfani se acordă copiilor minori, orfani de ambii părinți, pînă la vîrsta de 16 ani sau dacă urmează o școală, pînă la absolvirea acesteia, dar fără a depăși vîrsta de 20 de ani.

Mărimea pensiei pentru un orfan de ambii părinți este de lei 70 lunar.

Art. 12. — Pe măsura dezvoltării și întăririi economice a cooperativelor agricole, a creșterii veniturilor acestora, la propunerile cooperativelor agricole de producție, Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole va putea îmbunătăți în viitor nivelul pensiilor.

Art. 13. — Pentru stabilirea dreptului la pensie de bătrînețe se recunosc și perioadele de activitate din cadrul altor sectoare care au case de pensii proprii.

Membrii Casei de pensii, îndreptățiți la mai multe pensii, pot opta pentru una din ele.

Membrii Casei de pensii nu pot primi decît o singură pensie, indiferent de fondul din care aceasta este plătită.

Art. 14. — Cooperativele agricole au îndatorirea să plătească cu regularitate la fondul de pensii contribuția anuală de 3,5 la sută din valoarea producției

globale; membrii cooperativelor agricole au obligația să depună cu regularitate la fondul de pensii contribuția lunară de 5 sau 10 lei.

În cazul în care o cooperativă agricolă nu plătește la fondul de pensii contribuția anuală de 3,5 la sută din valoarea producției globale, membrii acesteia nu vor putea beneficia de pensia de bază, iar acei cooperativari agricoli, membri ai Casei de pensii, care nu vor depune contribuția lunară de 5 sau 10 lei, nu vor primi sporul la pensie.

Art. 15. — Calitatea de membru al Casei de pensii se pierde o dată cu retragerea sau îndepărtarea din cooperativa agricolă de producție, precum și în cazul retragerii cooperativei agricole din uniunea raională a cooperativelor agricole.

Art. 16. — Normele privitoare la stabilirea și plata pensiilor se prevăd în regulamentul pentru aplicarea statutului Casei de pensii, aprobat de către Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție.

Capitolul IV

Organele de conducere ale Casei de pensii și ale filialelor regionale și raionale. Atribuțiile acestora

Art. 17. — Sistemul de pensionare al membrilor cooperativelor agricole se realizează prin Casa de pensii din cadrul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole și prin filialele regionale și raionale ale Casei de pensii, care funcționează în cadrul uniunilor cooperativelor agricole respective.

Casa de pensii și filialele sale sînt conduse de comitete care își desfășoară activitatea pe baza principiului muncii colective, ca organe deliberative, luînd hotărîri cu majoritate de voturi.

Art. 18. — Casa de pensii din cadrul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole este condusă de Comitetul Casei de pensii, desemnat de către Consiliul Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole. Președintele și vicepreședintele comitetului sînt desemnați dintre membrii Comitetului Casei de pensii.

Art. 19. — Comitetul Casei de pensii are următoarele atribuții:

1. asigură respectarea prevederilor statutului Casei de pensii și face propuneri Congresului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole cu privire la modificarea acestuia;

2. aplică hotărîrile Congresului și ale Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție cu privire la organizarea și funcționarea Casei de pensii;

3. elaborează și supune spre aprobare Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție regulamentul pentru aplicarea statutului Casei de pensii;

4. îndrumă și controlează activitatea comitetelor filialelor regionale și raionale ale Casei de pensii;

5. elaborează dispoziții normative privind ținerea evidenței de către comitetele filialelor regionale și raionale ale Casei de Pensii și de către cooperativele agricole, referitoare la formarea fondului de pensii și la plata pensiilor;

6. întocmește și supune aprobării Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole planul anual de activitate, precum și bugetul Casei de pensii; întocmește și prezintă Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție dări de seamă semestriale privind situația pe țară a încasării contribuțiilor la fondul de pensii, precum și situația plății pensiilor;

7. administrează fondurile Casei de pensii și repartizează comitetelor filialelor regionale ale acesteia sumele necesare plății pensiilor.

8. organizează aparatul tehnico-administrativ al Casei de pensii și al filialelor regionale și raionale.

Art. 20. — Filiala regională a Casei de pensii este condusă de Comitetul filialei regionale a Casei de pensii desemnat de către consiliul uniunii regionale a cooperativelor agricole. Președintele și vicepreședintele comitetului sînt desemnați dintre membrii comitetului filialei regionale a Casei de pensii.

Art. 21. — Comitetul filialei regionale a Casei de pensii are următoarele atribuții:

1. aplică hotărîrile comitetului Casei de pensii din cadrul Uniunii Naționale, precum și ale consiliului uniunii regionale a cooperativelor agricole, cu pri-

STATUTUL

Casei de pensii a membrilor cooperativelor agricole de producție

(Urmare din pag. a 2-a)

vire la problemele de pensii;

2. — îndrumă și controlează activitatea comitetelor filialelor raionale ale Casei de pensii;

3. — îndrumă și verifică modul de ținare a evidenței de către comitetele raionale și de către cooperativele agricole privind formarea fondului de pensii și plata pensiilor;

4. — întocmește și supune spre aprobare consiliului uniunii regionale a cooperativei agricole planul anual de activitate al comitetului filialei regionale al Casei de pensii, dările de seamă semestriale privind situația încasării contribuțiilor la fondul de pensii, precum și situația plății pensiilor;

5. — urmărește ca drepturile de pensie să se stabilească și să se plătească în conformitate cu prevederile statutului Casei de pensii și ale regulamentului său de aplicare;

6. — rezolvă contestațiile introduse împotriva deciziilor de pensionare emise de către comitetele filialelor raionale ale Casei de pensii;

7. — repartizează comitetelor filialelor raionale ale Casei de pensii sumele destinate plății pensiilor.

Art. 22. — Filiala raională a Casei de pensii este condusă de comitetul filialei raionale a Casei de pensii desemnat de către consiliul uniunii raionale a cooperativei agricole. Președintele și vicepreședintele comitetului sint desemnați dintre membrii comitetului filialei raionale a Casei de pensii.

Art. 23. — Comitetul filialei raionale a Casei de pensii are următoarele atribuții:

1. aplică hotărârile Comitetului Casei de pensii din cadrul Uniunii Naționale, ale comitetului filialei regionale a Casei de pensii, precum și ale consiliului uniunii raionale a cooperativei agricole, cu privire la problemele de pensii;

2. îndrumă și controlează cooperativele agricole pentru ca acestea să verse contribuțiile la Casa de pensii, atât cele datorate de ele cât

și cele datorate de membrii acestora;

3. îndrumă și verifică modul de ținare a evidenței privind contribuțiile la fondul de pensii și situația plății drepturilor de pensie;

4. întocmește și supune spre aprobare consiliului uniunii raionale a cooperativei agricole planul anual de activitate al comitetului filialei raionale a Casei de pensii, dările de seamă semestriale privind situația încasării contribuțiilor la fondul de pensii de la membrii acestora, precum și situația plății pensiilor;

5. stabilește pensiile pe baza propunerilor consiliilor de conducere aprobate de către adunările generale ale cooperativei agricole respective și întocmește deciziile de pensionare;

6. urmărește ca pensiile stabilite să fie plătite la timp și în cuantumul fixat.

Art. 24. — În raporturile cu organele și organizațiile de stat și obștești, precum și cu persoanele fizice, Casa de pensii, filiala regională și filiala raională a Casei de pensii sint reprezentate prin președinți și în lipsa acestora prin unul din vicepreședinți și se angajează din punct de vedere juridic potrivit imputernicirilor stabilite de comitetul Casei de pensii respectiv.

Capitolul V Dispoziții finale

Art. 25. — Verificarea gestiunii Casei de pensii și a filialelor sale regionale și raionale se face de către uniunile cooperativei agricole.

Art. 26. — Casa de pensii a membrilor cooperativei agricole și filialele sale regionale și raionale sint persoane juridice și au sigilii proprii cu denumirea fiecăreia.

Art. 27. — Casa de pensii a membrilor cooperativei agricole își încetează activitatea pe baza hotărârii Congresului Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție.

adeziune deplină. Totodată au fost făcute de către cooperatori, brigadierii, președinți, ingineri, mecanizatori și alte categorii de oameni ai muncii de la sate numeroase propuneri în legătură cu organizarea muncii în cooperativele agricole, sistemul de retribuire a muncii, retribuirea suplimentară, întărirea rolului adunării generale în dezvoltarea cooperativei, atribuțiile președinților, brigadierilor și altor cadre de conducere, precum și în legătură cu alte aspecte din viața cooperativei agricole.

Unele din aceste propuneri se referă la criteriile de atribuire a loturilor în folosință personală. Exami-

numeroși cititori ne-au trimis scrisori prin care ne pun întrebări în legătură cu criteriile de atribuire a loturilor în folosință personală. Publicăm mai jos hotărârea ședinței Comisiei de organizare pentru pregătirea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole, ședință ce a avut loc în ziua de 30 decembrie 1965.

Comisia a constatat că proiectele de statut al cooperativei agricole și al uniunilor cooperatiste au avut un puternic ecou în rândurile țărănimii, fiind primite cu profund interes și

Ședința

Comisiei de organizare pentru pregătirea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole

Data convocării acestui Congres:
7-9 martie 1966

În ziua de 5 ianuarie a.c. a avut loc ședința Comisiei de organizare pentru pregătirea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție, la care au luat parte secretarii pentru problemele agrare ai comitetelor regionale de partid și președinții comisiilor de organizare a uniunilor regionale.

La ședință au participat tovarășii: Vasile Vilcu, membru supleant al Comitetului Executiv al C. C. al P.C.R., președintele Comisiei de organizare, Virgil Trofin, secretar al C. C. al P.C.R., și Ștefan Matei, membru al C. C. al P.C.R., șeful Secției Agrare a C. C. al P.C.R.

Ordinea de zi a ședinței Comisiei de organizare a fost următoarea:

1. Convocarea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție.

2. Aprobarea proiectului de statut al Casei de pensii și stabilirea măsurilor ce trebuie luate pentru introducerea sistemului unitar de pensionare a țăranilor cooperatori.

Comisia de organizare a stabilit convocarea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție pentru zilele de 7-9 martie 1966, cu următoarea ordine de zi:

1. Raport cu privire la sarcinile uniunilor cooperativei agricole de producție pentru creșterea producției vegetale și animale, pentru dezvoltarea și întărirea continuă a cooperativei agricole de producție.

Raportor tov. Vasile Vilcu, președintele Comisiei de organizare pentru pregătirea Congresului de înființare a

Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole.

2. Raport cu privire la proiectul de statut al cooperativei agricole de producție.

Raportor tov. Dumitru Tudose, președintele cooperativei agricole de producție din Stoicănești, regiunea Argeș, membru al Comisiei de organizare pentru pregătirea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole.

3. Raport cu privire la proiectul de statut al Casei de pensii și a sistemului de pensionare a membrilor cooperativei agricole de producție.

Raportor tov. Eugen Alexe, membru al Comisiei de organizare pentru pregătirea Congresului de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole.

4. Alegerea Consiliului Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole de Producție și a Comisiei de revizie.

Pe baza proiectului de statut al Uniunii Naționale, uniunilor regionale și uniunilor raionale ale cooperativei agricole de producție, Comisia a stabilit următoarele norme de alegere a delegaților pentru Congresul de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole:

— fiecare cooperativă agricolă de producție va alege în adunarea generală câte un delegat pentru Congres;

— în afara delegaților pentru Congres, aleși în adunările generale ale cooperativei agricole, conferințele pentru constituirea uniunilor raionale și regionale ale cooperativei agricole de producție vor alege delegați în raport

cu numărul cooperativei agricole afiliate, după norma de un delegat pentru 8 cooperative agricole în conferințele raionale și după norma de un delegat pentru 20 cooperative agricole în conferințele regionale.

Pe baza acestor norme de reprezentare, la Congresul de înființare a Uniunii Naționale a Cooperativei Agricole vor participa 5 500 delegați.

Comisia de organizare a dezbătut și aprobat proiectul de statut al Casei de pensii și a stabilit să fie dat publicității pentru a fi discutat de masa cooperativelor în adunările generale ale cooperativei agricole de producție, în conferințele uniunilor raionale și regionale ale cooperativei agricole urmând a fi supus dezbaterii și aprobării Congresului.

În vederea creării condițiilor necesare aplicării în practică a prevederilor statutului Casei de pensii, Comisia recomandă ca în anul 1966 să se efectueze lucrările pregătitoare privind aplicarea sistemului de pensionare și să se organizeze încasarea sumelor în vederea constituirii fondului de pensii pentru ca începând din luna ianuarie 1967 să se acorde pensii de bătrânețe, de invaliditate și pentru orfani.

Comisia a stabilit, de asemenea, o serie de măsuri organizatorice pentru buna desfășurare a adunărilor generale în cooperativele agricole, a conferințelor de constituire a uniunilor raionale și regionale.

RĂSPUNS LA ÎNTREBĂRILE CITITORILOR

În legătură cu prevederile proiectului de statut al cooperativei agricole de producție

nindu-le, comisia a hotărât să recomande introducerea în proiectul de statut al cooperativei, la articolul 4, un alineat nou cu următorul cuprins: „Familiiilor din care alături de unul din părinți lucrează efectiv în cooperativă unul sau mai mulți copii în vârstă de peste 16 ani, precum și familiilor din care nici unul din soți nu lucrează în cooperativă, dar participă la muncă cel puțin doi membri ai familiei în vârstă de peste 16 ani, li se atribuie în folosință un lot întreg”.

De asemenea, examinând propunerile pentru reglementarea situației loturilor care se găsesc în prezent în folosință familiilor de cooperatori sa-

lariați în diferite întreprinderi și instituții, comisia recomandă să se introducă în proiectul de statut un alineat nou care să prevadă:

„Vor deține în continuare loturile pe care le au în prezent în folosință familiile de cooperatori care la înscriere au adus pământ în cooperativă și locuiesc în sat, indiferent de funcție și de locul unde muncesc”.

Comisia recomandă ca aceste propuneri să fie dezbătute o dată cu proiectul de statut al cooperativei agricole, urmând ca ele să fie incluse în forma definitivă a acestui proiect, ce urmează a fi supusă aprobării congresului.

Întrecede-te pe tine însuși

- CÎT DE MARI, CÎT DE DIVERSE VĂ SÎNT RESURSELE MORALE ?
- CONSTITUIE ELE UN CAPITAL... RULANT ȘI ÎN CE FEL ?
- CUM LUPTAȚI ÎMPOTRIVA SUFICIENȚEI, AUTOMULȚUMIRII ȘI STAGNĂRII ?
- EXISTĂ DORINȚA AUTODEPĂȘIRII ?

Întrebările acestea le-am pus Eroului Muncii Socialiste Ion Negoită, președinte al cooperativei agricole „11 Iunie” din Pechea-Galați. Fiindcă acolo la Pechea viața agriculturii mărunte era odată o osindă. Fiindcă tot acolo la Pechea s-a săvârșit într-un fel un miracol. Într-o zonă extrem de secetoasă oamenii au făcut din pământ sursa principală de înăvuiere. Răspunsul lui Ion Negoită este chiar articolul de față pe care-l redăm integral.

...Întrebarea-i dacă astăzi oamenii aceștia ai noștri știu ce pot. Acum, după atîția ani de înfruntări cu greutățile, se înțelege că știu. Sînt siguri de ei și asta a luat locul îndoielilor începutului. Știam că cerințele cresc, că vin generații cu pretenții tot mai ridicate, fiindcă așa e firesc. Pămîntul era cel știut și moștenit. Și nu exista un strop de apă. Așa că principala cale de fertilizare, irigarea, era inexistentă. Ne rămîneau îngrășămintele și lucrările bune, făcute la timp. Anul care s-a încheiat acum vine parcă să ne încununeze un îndelungat efort de 15 ani; producția de grîu (maxima obținută pînă astăzi în Pechea) a fost de 2817 kg. la hectar, iar la porumb 3040 kg. Aș ruga să se noteze următorul lucru: din iunie pînă în noiembrie, în Pechea au căzut 11 mm de apă pe metrul pătrat. Dar grîul a avut pe 800 de hectare îngrășămintele. Densitatea la grîu a fost cu 25 la sută peste cît ne recomandau manualele. E o măsură de prevedere fiindcă după un calcul realist se pierd două procente la semănat, cinci procente din cauza frigului iernii (eum e situația acum, de pildă), alte cinci procente cînd se grăpează etc. Cînd am planificat producția pe 1966 tot așa am judecat. E o învățătură care s-a născut pe brazdă. N-aș vrea să se înțeleagă însă că subapreciez partea teoretică a problemei. Fiindcă pe oameni îi învață cîmpul și cartea deopotrivă. Eu așa cred că am putut depăși impasul primilor ani. Luptînd să facem an de an tot mai mult. Le-am spus cooperativelor noastre: „N-avem de ales. A stagna înseamnă a rămîne în urmă. Autodepășirea este pentru noi o chestiune vitală”. Lucrul acesta l-au cultivat comunistii din primele zile la oameni. Și a prins. Acum urmează toți, cu încăpăținare (cred că asta poate fi uneori o virtute) ceea ce aș zice eu că a devenit la noi un principiu: să nu înlemnești la o producție fie ea și multumitoare. Să nu te îmbeți cu succesul de azi. În agricultură intră în joc mult neprevăzut și miine s-ar putea ca ce ai realizat azi să nu se mai repete dacă nu ești pregătit. O condiție a autodepășirii este calificarea profesională. La noi au absolvit învățămîntul agrozootehnic 300 de oameni. Alți 360 sînt cuprinși acum în activitatea diferi-

telor cercuri. Nu va mai trece mult și toți cooperativii vor fi școlarizați. Ne-am întregat însă: cei care au absolvit ce fac? Pun cartea în cui? Or fi chiar așa de învățați că pot socoti încheiată această treabă? Pentru un om care muncește într-o unitate socialistă, unde producția are mereu alte cerințe, e un singur răspuns: instruirea e o îndatorire obligatorie și permanentă. Am ales așa dar formula instructajului săptămînal ținut de inginer la locul de muncă. La grajduri au fost instalate biblioteci. Între 12 și 14 în fiecare zi e în mod obișnuit timpul mesei și al lecturii.

Să ne întorcem un pic la afirmația de la început în care se amintea de natura aridă a Pechei. Un deceniu în urmă producția globală a cooperativei agricole era de 2 000 000 de lei, suprafața fiind aproximativ ca și azi. Acum producția globală a ajuns la o valoare de 30 000 000 lei. Va să zică a fost posibil ca pe același pămînt producția globală să se mărească de 15 ori. Se înțelege că a crescut înzestrarea materială, mecanizarea, posibilitățile de fertilizare. Ne-am apropiat mult de ceea ce se cheamă o agricultură modernă. Dar tot în acest timp însușirile cunoscute ale pechenilor (sînt știuți ca oameni ambițioși și răzbătători) au fost puse la lucru. Nu la toți. Dar putem vorbi despre o majoritate animată de dorința progresului și cred că asta este cea mai scumpă realizare a noastră. Întrecerea cu sine are ca motor neîntreruptă căutare și inițiativă personală. Mai e o categorie, restrînsă, a celor care fac numai ce le spui. De la ei nu pun nimic. Brigadierul bazei furajere Dumitru Stelea este un om corect. Primește sarcini și le îndeplinește uneori, aș îndrăzni să spun, ca un mecanism. Asta dacă faci un raționament simplist. Dar noi nu de astfel de raționamente avem nevoie. Stelea n-a realizat în acest an producția. Acum se împacă cu situația de codăș așa cum s-a împăcat multă vreme cu explicația că natura a fost de vină. Pentru cerințele unei unități atît de mari ca a noastră se cere un anumit mod de a pune lu-

crurile. În adunarea generală în care Stelea se tot scuza l-au criticat pe rînd trei brigadieri: Năstase Costache de la 1 (asupra căruia vom mai reveni), Simion Dănăilă de la 2-a și Dinu Petrache de la 3-a. I-au arătat așa de precis cauza că se vedea de la o poștă că oamenii aceștia știu bine ce se petrece în jurul lor. Au arătat că Stelea a redus cu știință sau fără știință densitatea la porumb cu o plantă la metrul pătrat și că s-a risipit mult la recoltare. Să nu mi se spună că Stelea a devenit alt om după adunarea generală! Dar că ceva în mintea lui se petrecea, e cu puțință. E muncitor și cinstit. Asta pentru un cooperativist constituie ceea ce se cheamă fondul moral obligatoriu. Dar nouă, la stadiul la care am ajuns, ne trebuie ceva mai mult.

Se vorbește adesea de autocritică. Pentru cei care cred că asta este o simplă vorbă aș defini-o aici ca fiind capacitatea omului de a se analiza, exigența față de sine, curajul de a-și defini slăbiciunile fără menajamente și de a le lichida. Am avut pe unul care nu suportă critica. Cum încercam să se zburlea. Îi ieșise și vorba: „Costache Năstase (fiindcă de el e vorba) nu-i autocritic”. Avea și el vorba lui: „Ce fac eu e bun făcut”. Cred că era chiar automulțumirea și suficiența de care s-a amintit la început și care se transformă cu timpul într-o frînă în dezvoltarea individului. O dată, l-am criticat mai tare într-o adunare și de neceaz s-a îmbătat și a lipsit taman cînd era mai mare nevoie de el. Am propus adunării generale schimbarea lui. Și patru luni n-a mai fost brigadier. Repet: avea calitățile de bază de care am spus dar și un neobișnuit orgoliu. Desărcinarea din munca de brigadier a fost cea mai grea încercare din viața lui. Așa a spus. Și mutîndu-l în clipa aceea cu ani în urmă cînd individual fiind n-avea alt necaz decît să-și asigure bucatele și să iasă din iarnă, am înțeles și schimbarea petrecută cu acest om care, chipurile, ne dădea acum de furcă. După patru luni a fost din nou repus în funcție. Aproape că am și uitat de întîmplare cînd la o adunare generală l-am auzit vorbind. Se relata cazul unui cooperativist, Alexandru Crișan care vîzîndu-i pe tractoriști că fac prost arătura le-a zis: „Nu arăți bine, măi băieți. Treaba voastră, dar o să vină președintele și o să vadă”. S-a ridicat Năstase: „Măi — zicea — la locul nostru de muncă trebuie să fim fiecare președinte. Cînd e ceva în neregulă să n-așteptăm să vină consiliul să-l îndrepte”. La ce mă gîndeam în clipa aceea? La această mare școală care e colectivul de muncă, la forța educativă a adunării generale al cărei rol l-am văzut înscris pe larg așa cum însemnătatea lui o cere în proiectul de statut al cooperativei agricole de producție.

Ceea ce a stimulat, cred, dorința autodepășirii, a fost și a rămas întrecerea. Au fost lucrători, să le zicem „anonimi”, care s-au afirmat în toiu întrecerii. Necula Grigore, un mulgător tînăr, în decurs de trei ani de cînd drapelul roșu a devenit simbolul care este azi, a străbătut drumul acela anevoios spre calificare. Anul trecut a fost ales pentru merite evidente în consiliul de conducere.

Cum criteriul nr. 1 al întrecerii e producția, lupta începe din cîmp și se încheie la hambar, la măsurătoare. Dar pînă acolo... Dacă o să veniți toamna la noi o să vedeți pe bărbat minînd carul cu porumb, iar pe femeie mergînd în urmă la pas și culegînd în șorț știuleții căzuți. Cooperativii din brigăzile 1 și a 2-a, fără să le spună cineva, au vînturat din nou gozura de floarea-soarelui unde se știe că se mai strecoară semînțe și au recuperat încă două tone și jumătate. Cantitatea s-a adăugat la producție și brigada a 2-a a devenit frunțașă.

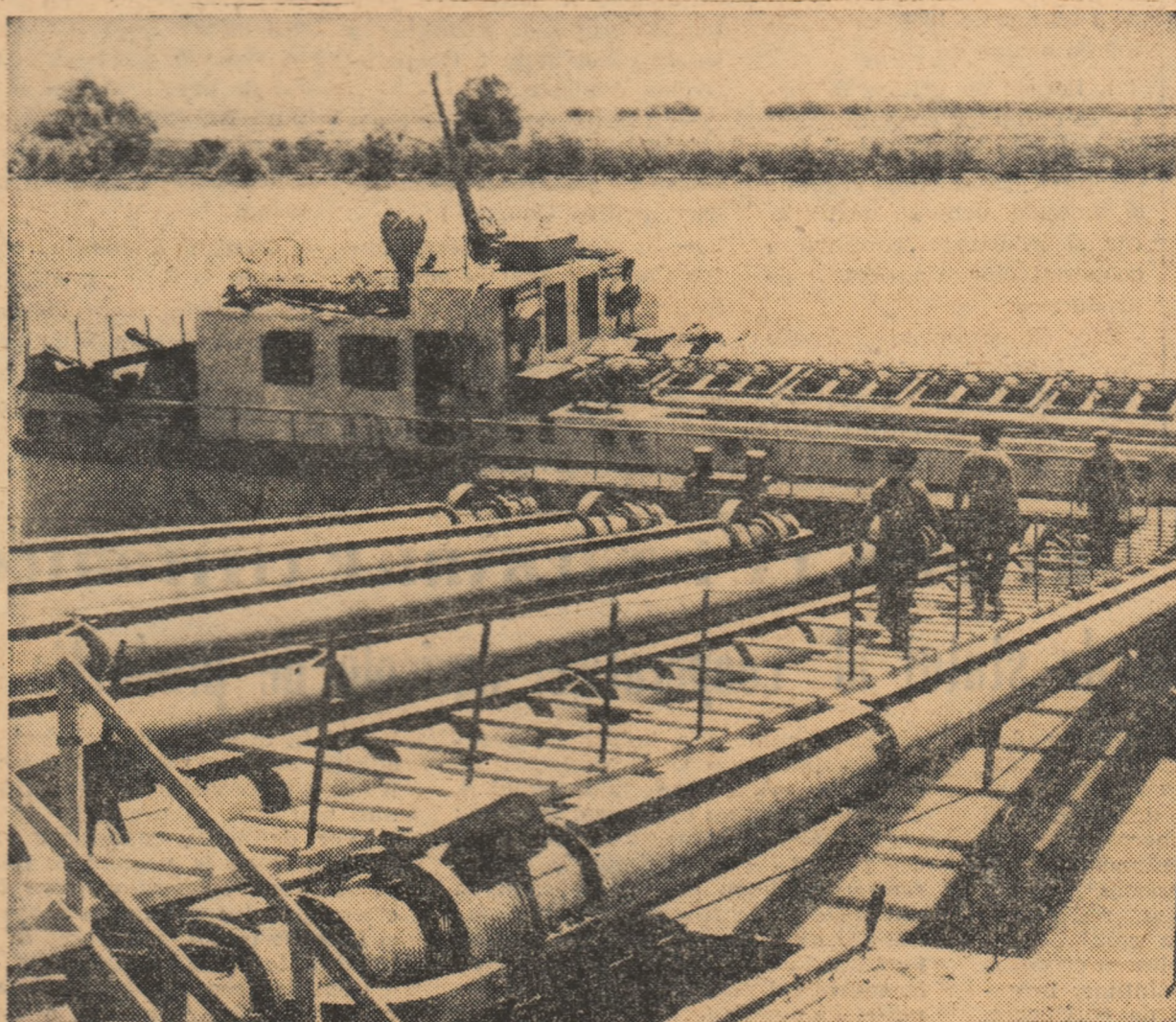
Avem un îngrijitor de animale căruia înainte nu-i scoteai vorba cu cleștele din gură. Era de felul lui un timid. Dar a trecut vremea, problemele de producție au început să-l roadă și, într-o zi, uitîndu-și cu totul de fire, a criticat consiliul că n-a luat măsura ca pe întreaga fermă zootehnică să se amenajeze un spațiu pentru plimbarea animalelor. Avea perfectă dreptate. Ce mai puteam face decît să înscrim propunerea în planul de proiecte și să-i mulțumim. Sînt mulți, sînt foarte mulți ca el pe care spațiul nu-mi îngăduie să-i enumăr.

Am fost întregat mai demult spre ce tindem noi, cei din Pechea. Răspund: spre 2 000 kg grîu la hectar producție curentă, spre 3 500 kg porumb, spre 3 500 litri lapte pe cap de vacă (acum sînt 2 500) spre 12 000 kg struguri la hectar (acum sînt 9 000 și avem 500 de hectare vii pe pantă). Spre 70 de lei valoarea zilei-muncă, tîndem.

Cînd am afirmat cu ani în urmă vorbind în numele pechenilor noștri că putem și trebuie să ajungem la 40 de lei valoarea zilei-muncă, cineva mi-a spus că exagerăm. I-am răspuns: „Așteptați cîțiva ani”.

Acum tot așa aș răspunde.

ION NEGOIȚĂ
Erou al Muncii Socialiste,
președinte al cooperativei agricole
de producție „11 Iunie” din Pechea,
Galați

Stația de pompare a apei din comuna „Modelul”, raionul Călărași

Pământul meu știe

Pământul meu știe să cinte;
ascultă-i cîntecul, drumeț ostenit;
pământul te vindecă
de oseneală, fii binevenit.

Pământul meu năruie noaptea
și-ți risipește stolul de corbi;
vino și soarbe-i lumina,
vindecă-ți ochii, drumețule orb.

Pământul meu știe să fulgere,
veghează un trzănet pe orice făgaș;
lugi, nu te atinge, te paște moartea,
drumeț ucigaș!

EUGEN FRUNZĂ

Peisaj

Viața iar s-a așezat în maluri
Pomii iar, par niște puncte, mici.
La sfîrșitul lumii, după dealuri,
Soarele s-a strîns ca un arici.

Nalți porumbii-nfiorați de seară,
Pentru lanuri galbene de griu
Nu mai văd să toarcă și-acum iară,
Picotă cu furcile la briu.

Drumul alb, de-atîta frămîntare,
De-atît umbrel zilnic, obosit,
A pus capul pe un deal din zare
Și cu fața-n sus, a adormit.

Un tractor departe, se mai zbate.
Noaptea-ntinde peste visuri punți,
Sub o lună, numai jumătate,
Ce-și ascute secera de munți.

VIRGIL CARIANOPOL

În cele peste trei decenii de prodigioasă și plurilaterală activitate plastică, J. Perahim s-a impus ca unul dintre marii noștri artiști contemporani și, cu deosebire, grafician. Născut în 1914, la București, el desfășoară, încă de la vîrsta de 16 ani, o activitate care abordează cu aceeași certitudine artistică aproape toate zonele artei sale.

El a apărut printre noi de-a dreptul în frontul de luptă în care se angajaseră artiștii progresiști, pentru salvagardarea libertății, a justiției sociale, a demnității umane, împotriva cataclismului fascist care se ridicase ca o hidră deasupra civilizației și a umanismului generos, apărute de conștiințele lucide, de imperativul istoric.

Venise în front cînd se simțea cel mai mult nevoie; cînd partidul lupta în condiții grele dar eroice să spuie maselor adevărul, să le antreneze la lupta sa, să demaște răul.

Acestei cauze angajate Perahim se avîntă cu întregul său elan, cu talentul său de autentic vizionar, dinamic, stîrnind emoție, ură împotriva dușmanului comun.

Pamfletele lui antifasciste, desenele lui publicate în Scînteia, Tînărul leninist (ilegal), Cuvîntul liber, Stînga, Reporter, Pinguin, Lumea românească și în multe alte din publicațiile vremii, îl relevă ca pe un puternic artist

Mică monografie

J. PERAHIM

militant, cu verva unui alfabet grafic personal, nou.

Ilustrațiile lui la reportajele lui Geo Bogza, despre viața și munca silnică a exploataților din industria petroliferă, a tăbăcarilor, a spălătoreșelor, sint tot atîtea strigăte de revoltă împotriva nedreptății sociale.

Reporterul și ilustratorul lui au izbutit, cu vigoarea posibilităților lor, să infățișeze cazna dantescă a proletariatului din vremea hidosului regim.

În cei 35 de ani de continuu travaliu artistic, Perahim a construit o operă pe cît de originală, pe atît de diversă. Pictură de șevalet, ilustrație de carte, frescă, mozaic, scenografie, artă monumentală, tapiserie, cărora le-a găsit valențe noi, virtuți inedite.

Expoziția de ceramică, găzduită de sala Dalles, a constituit o demonstrație mai mult a orizontului prodigios al acestui artist plastic.

A ilustrat, cu înțelegerea adecvată, proză și versuri ale lui Eminescu, Sadoveanu, Arghezi, Marin Preda, Nina Cassian, Ilarie Voronca, Al. Sahia, Vl. Maiakovski, Fr. Villon, Pușkin, Gogol, Dostoievski, Traven, Ignatio Sillone...

A făcut scenografia, cu aceeași comprehensiune și într-o interpretare modernă, la piese de Shakespeare, Schiller, Maikovski, Bertolt Brecht, Vișnevski. În decorația murală, mozaicul realizat la Casa Drepturilor Intelectualilor — U.N.E.S.C.O. (în colaborare cu St. Constantinescu), fresca pentru TAROM (în colaborare cu St. Constantinescu și Gh. Labin), mozaicul din holul hotelului Ambasador, fațada Casei de Cultură din Mangalia, (mozaic executat în colaborare cu St. Constantinescu), fațada cinematografului din noul cartier al Galaților

— Țiglina, (mozaic), — constituie contribuția generoasă a lui Perahim la împodobirea arhitecturii noastre socialiste, la educația estetică colectivă.

Ca redactor-șef la revista Arta Plastică (1954—1964) prin nenumăratele sale articole publicate în presa noastră centrală, a fost un animator al plasticii contemporane, deslușindu-i sensurile ei noi, funcțiunea ei socială în concepția ideologiei noastre.

În acest timp — ca și alți artiști plastici reprezentativi — a contribuit la o cît mai bună cunoaștere a artei noastre plastice de azi prin expozițiile organizate la Veneția, Lugano, Milano, Paris, Moscova, Roma, Epidaur, Leningrad, Erevan, Riga, Praga.

Maestru emerit al artei din Republica Socialistă România, laureat al Premiului de Stat, membru de onoare al Academiei de Arte a desenului din Florența, sint distincțiile ce i-au fost acordate pentru activitatea sa prodigioasă și deosebit de valoroasă.

Dacă am enumerat atîtea date din această activitate — fără a mă opri la multele expoziții personale și participări la expozițiile de stat —, este tocmai spre a sublinia multiplicitatea acestui artist, valențele lui.

Preocupat permanent de a reflecta, de a investiga cu o gîndire și sensibilitate care te uimește domeniul plin de taine și de imponderabile al picturii, stăpînind o linie a desenului plină totdeauna de surpriză, Perahim fie că o transformă în pamflet și satiră, fie că exprimă prin ea un lirism de o emoționantă delicatețe; fixează portrete sau decorul de teatru. Perahim s-a impus ca un artist de seamă al epocii noastre.

GHEORGHE DINU

Bună ziua căciulă, că stăpînu' n-are gură

„Plecarea din fabrică” grafică
apărută în anul 1934 în ziarul
Cuvîntul liber

ARBORII SPUN LEGENDE

Sînt clipe cînd natura se înfrățește cu omul, ajutîndu-l să-i înțeleagă murmurul tainic. Cînd cu arborii lor sînt nedespărțiți de naginea patriei, de istoria sa furtușoasă. Sînt haina care îmbracă glia rîmoșească dînd frumusețe neaseuită peisajului românesc. „Codrul, frate cu românul” a fost atîtea secole cul de refugiu al oamenilor năpăștiți, al haiducilor și partizanilor patrioți conduși de comuniști, al tuturor pătorilor pentru dreptate și libertate.

Generații întregi au fost legănate de poezia legendei stejarului din Borșți, care evocă figura de neuitat a lui Ștefan cel Mare. Peste veacuri legenda e ascultată la fel de proaspăt de plaiurile Moldovei, prin luncile de apă Trotușului, unde acest arbore își are înfipte adînc rădăcinile. Alt uriaș al codrului, frate bun stejarului din Borșți, este vestitul go-

run al lui Horia, care își înalță și azi fruntea verde sub cerul Țării Zărandului, pe malul Crișului Alb, la Tebea. De sub poala sa „crăișorul moților” și-a îndemnat la luptă armata de iobagi români și unguri acum aproape două veacuri, cînd durerea poporului s-a revărsat în tumultul revoltei de la 1784, împotriva nedreptăților și împilărilor. Tot aici, la rădăcina acestui copac gigant celuit în fier și beton pentru a rezista vremurilor, se află așezată, între două tunuri de cireș, lespede mormîntului altui conducător al moților — Avram Iancu, figură centrală a revoluției de la 1848 din Transilvania.

Ați fost vreodată la sărbătoarea Sinzienelor pe dealurile Hurezanilor din Gorj? Atunci pot fi văzuți bărbați și femei, tineri și vîrstnici urcînd acest deal din apropierea comunei Vladimiri din Gorj și oprindu-se cu emoție sub un ulm uriaș care le evocă

vremurile tulburi ale anului 1821, cînd copacul acesta a fost martorul unor evenimente intrate în istorie. Bătrînii locului povestesc că aici au jurat o parte din pandurii lui Tudor Vladimirescu să izbăvească norodul de tagma jefuitoarelor.

Aproape 150 de ani numără în pletele argintii și vestitul „tei sfînt” al lui Eminescu, de pe dealul Copoului din Iași. Aici se odihnea adesea nefericitul poet și își împărtășea durerile cu prietenul său nedespărțit, Ion Creangă. La orele înserării, bănuții frunzelor teiului ieșean îngîna poate versuri ale marelui nostru poet la nașterea cărora el a fost deseori martor tăcut. Le murmură mai ales în acele zile cînd tineretul se adună sub coroana sa, înfiorat de amintirea Luceafărului, pentru a-i cînta memoria, organizînd aici adevărate recitaluri de poezie, acele devenite tradiționale serate Eminescu.

Sînt clipe cînd natura se înfrățește cu omul. Asemenea momente sînt și acelea cînd ai prilejul să te apropii de unii martori ai istoriei ca acești arbori celebri. Ei nu sînt singuri. Uneori o pădure întreagă poate să-ți povestească despre trecut, cum e bunăoară vestita Dumbravă Roșie din părțile Sucevei, sădită zice-se de Ștefan cel Mare pe locul unde a cîștigat o grea bătălie, cu mari vărsări de sînge. La prezența lor seculară se adaugă însă atîția copaci tineri, sădiți de oamenii zilelor noastre ca niște mesageri spre viitor. Așa este Stejarul Prieteniei din Parcul Herăstrău, sădit de participanții la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților din București. El va putea povesti nepoților și strănepoților noștri, peste ani, dacă ar avea grai, nu despre bătăliile tragice și clipe de tristețe, ci despre zilele luminoase pe care le trăim azi, despre lupta noastră pentru pace și socialism.

IRIMIE STRĂUȚ

ALIMENTELE VIITORULUI

■ CE NE VA OFERI „EPRUBETA CULINARĂ”
■ ZAHĂR DIN LEMN ȘI CARNE DIN PETROL

După datele prezentate recent la Congresul Mondial al Populației ținut la Belgrad, populația lumii va ajunge în anul 2000 la aproximativ 7 miliarde de oameni. Va putea asigura Pământul hrana necesară acestei populații? La această întrebare, oamenii de știință răspund afirmativ. În adevăr, cercetările făcute arată că, și în condițiile de azi, de exploatare a pământului, s-ar putea asigura hrană pentru 9 miliarde de oameni (de trei ori mai mult decât populația actuală).

Valorificarea cu mijloace moderne a întregului pământ bun pentru agricultură — rezervele de sol sînt uriașe — va putea aduce, după părerea specialiștilor, o recoltă mondială suficientă pentru a hrăni bine 30 de miliarde de oameni! Să amintim doar faptul că față de recoltele europene la hectar, recoltele medii de grâu din Asia reprezintă 47,5 la sută, iar cele din Africa — numai 40 la sută, pentru a ne da seama cîte rezerve neutilizate există încă.

Dar studiile efectuate se referă nu numai la sursele „clasice” de hrană (cereale, produse animale etc.), ci și la descoperirea, în același timp, a noi surse de alimentație.

Lapte vegetal

Specialiștii au stabilit că din cele 350 000 de specii vegetale cunoscute, sînt cultivate numai 600 iar din aproape 2 milioane de specii de animale doar 50 sînt domestice de om și îi asigură subsistența. Sînt numeroase soiuri de plante care pot intra imediat într-un larg circuit alimentar. Soia, de pildă, aliment pe care chinezii îl cunosc din timpuri străvechi, poate egala și chiar depăși aportul alimentar al cărnii de bovine. „Laptele” de soia conține tot atîtea proteine ca și laptele de vacă.

Există un soi de orez spontan, cu o rezistență mare la secetă, care ar putea fi cultivat. Multe specii spontane de orez au un bob bun, cu un conținut de pină la 70 la sută amidon. Sorghul de Cafră („cămila vegetală”) este foarte productiv și larg răspîndit în Europa, Asia, America. Nu se teme de frig, de vînt și de secetă. Boabele unor varietăți ale acestei plante conțin 60—70 la sută amidon. Meiul prezintă, de asemenea, multe avantaje față de alte cereale, fiind o cultură cu coacerea timpurie, care suportă bine lipsa de umezală, arșița și uscăciunea aerului.

Carne artificială

Un rol important în hrana oamenilor de mine, îl vor avea alimentele sintetice și semisintetice. Nu este vorba de „pilule nutritive” ci de o serie

Laboratorul regional București pentru controlul semințelor. Se controlează puterea de încolțire a semințelor

de alimente consistente, asemănătoare celor actuale. A fost realizat, recent, de către o firmă britanică, primul „lapte artificial”, extras din frunze de orz, porumb, grâu, trifoi, viță de vie etc., iar chimistul sovietic Gregori Stomimsky a preparat, pe bază de polimeri sintetici, caviar artificial (cere negre) cu aspectul, gustul și mirosul caviarului provenit de la nisetră.

Premiătoarele sînt, de asemenea, și experiențele pentru obținerea zahărului din lemn, a „cărnii artificiale” din petrol și a alimentelor sintetice preparate la laborator prin imitarea proceselor de fotosinteză. Nu este departe ziua — afirmă chimiștii — cînd se vor putea obține substanțe nutritive din aer, din apă și din pământ, folosind „eprubeta culinară a laboratorului”.

Faină de... pește

În sfîrșit, marea reprezintă o inepuizabilă „cămară”, insuficient exploatăată. Mai mult de 70 la sută din suprafața globului este acoperită de apă. Cu toate acestea, peștele, unul din alimentele cu un conținut bogat în proteine, nu a intrat pînă acum în rația alimentară a omului decît în proporție de 1 la sută. Cercetările specialiștilor au demonstrat că producția alimentară a oceanelor și a mării poa-

te egala pe cea oferită de uscat, sub forme cunoscute sau sub forme inedite.

Aproape de Gotteburg, pe coasta de vest a Suediei, s-a înființat de curînd prima uzină pentru fabricarea făinii de pește. Făina poate fi utilizată în

prepararea pîinii, biscuiților, prăjiturilor, poate fi adăugată la sosuri și supe. Pentru obținerea acestei făini poate fi întrebunțat orice fel de pește, produsul rezultat fiind de 5 ori mai bogat în proteine decît peștele și carnea. Este unul din cele mai puternice concentrate proteice realizate de om.

Miliardele de organisme microscopice de origine vegetală sau animală de la suprafața mării care formează planctonul constituie un alt aliment posibil. În Tailanda, de exemplu, consumul anual de plancton depășește cinci mii de tone. Consumarea acestui aliment, foarte abundent în mări, s-ar putea generaliza. Valoarea lui nutritivă este extrem de ridicată și este destul să arătăm că balena, care se hrănește aproape exclusiv cu plancton, furnizează în medie 15 tone de ulei, tot atîta grăsime cît 500 de porci și o cantitate de carne echivalentă cu cea furnizată de 72 de bovine.

Alt produs al mării este chlorella — minuscula algă care deține recordul productivității vegetale. Randamentul pe care îl dă la hectar este de 42 tone pe an. O suprafață „acvatică” de 8 km pătrați ar produce o rație suficientă de proteine pentru 80 milioane de oameni. Chlorella conține de 6 ori mai multe proteine decît orezul, de 30 ori mai multă vitamina A decît ficatul de vițel și de 4 ori mai multă vitamina C decît spanacul, cu care de altfel seamănă la gust.

Pământul nostru conține comori nebănuite de hrană. Cele arătate nu sînt decît cîteva din posibilitățile existente pentru a oferi omenirii „meniul” viitorului.

Dr. E. ROȘIANU

RECOMANDĂRI

de materiale literar-muzicale pentru programele ce vor fi prezentate de formațiile artistice cu prilejul sărbătoririi zilei de 24 Ianuarie

POEZII

- Vasile Alecsandri: Hora Unirii (Poezii, E.S.P.L.A. Bpt. 1956, p. 309); Hora lui Cuza Vodă (ibid. p. 310); Deșteptarea României (ibid. p. 223).
- Grigore Alexandrescu: Unirea Principatelor (Opere I E.S.P.L.A. 1957, p. 259); Mării Sale Domnului Alexandru Ioan I (ibid. p. 262).
- Cezar Bolliac: Țara Românească către Moldova (Poezii, Ed. Tin. B. șc. p. 88); Răsunet la Hora Unirii (ibid. p. 324).
- Dim. Dăscălescu: Refrenul Muzei Mele (Patrie și Libertate, Bpt. 1958, p. 165).
- Alecu Donici: Racul, broasca și știuca (Fabule, E.S.P.L.A. Bpt. p. 60).
- C. D. Aricescu: Unirea (Patrie și libertate II, p. 17).
- Ioan A. Lapceatu: Apel la uni-re (ibid.).
- Nicolae Nicolescu: Hora Tecuciului (ibid.).
- G. Stăn: Marșul Unirii (ibid. p. 285 vol. II); La unire (ibid.).
- Gh. Tăutu: Milcovul (ibid.).
- G. Baroni: La România (ibid. II p. 193).
- G. Coșbuc: Pentru libertate (Poezii vol. I E.S.P.L.A. 1958, p. 583).
- George Ranetti: 24 Ianuarie (Versuri, E.S.P.L.A. Bpt. p. 111).
- Tudor Arghezi: Mamă Țară (Culeg. An Nou, C.C.C.P. 1964, p. 5).
- Ion Brad: Stema frumuseții (Scinteia nr. 6718 din 22. VIII. 1965, p. 3).
- Marcel Breslașu: Neconținutul cîntec (ibid. p. 2).
- Eugen Frunză: Aici în Carpați (România liberă nr. 6486 din 22. VIII. 1965 p. 4).
- Adrian Păunescu: Portret de țară (Scinteia tineretului nr. 5060 din 22. VIII. 1965, p. 3).
- Nicolae Tăutu: Odă (Culeg. An Nou, an bun, C.C.C.P. 1965, p. 8).
- Tudor Arghezi: Zimbrul și vulturul (tabletă Contemp. 23. I. 1959).

- Radu Boureanu: Poemul Festiv (Luceafărul 15. I. 1959).
- Demostene Botez: Evocări (Gazeta literară din 22. I. 1959).
- Ion Bănuță: De vorbă cu Moș Ioan Roată (Gazeta literară 22. I. 1959).
- Victor Tulbure: Clăcașii către Divan (Contemporanul din 23. I. 1959).
- Nichita Stănescu: Rînduri la aniversarea Unirii (Gazeta literară din 22. I. 1959).

PROZĂ

- Ion Creangă: Moș Ioan Roată și Unirea (Opere, E.S.P.L.A. 1956, p. 119); Moș Ioan Roată și Cuza Vodă (ibid. p. 124).
- M. Kogălniceanu: Discurs la alegerea lui Alex. I. Cuza (Scr. alese, p. 304).
- Mihail Sadoveanu: Cuza Vodă (Opere vol. IV E.S.P.L.A., p. 489); Domnul poporului (Opere vol. VI, p. 303).

CÎNTECE

- A. Flechtenmacher: Hora Unirii (pe versuri de V. Alecsandri) edit. de C.C.C.P. 1959, foaie volantă.
- Gh. Danga: Hora Unirii (Culeg. C.C.C.P. „100 de ani de la Unirea Principatelor” 1958).
- Florin Comișel: Cîntecul Unirii (ibid.).
- Ion D. Chirescu: Cîntare țării (Culeg. Cîntare țării 1965).
- Gh. Bazavan: Patrie, pămînt eliberat (Culeg. Cîntece de masă 1965).
- Radu Paladi: Țară bogată în frumuseți (Culeg. C.C.C.P. 1964).
- Dinu Stelian: Inimioară, inimioară (Culeg. Cîntare țării, C.C.C.P. 1965).
- Mircea Neagu: Slăvim flămuri-le patriei (ibid.).
- Th. Bratu: Văd chipul tău, Partid! (ibid.).

În afara acestor materiale vor fi folosite și alte lucrări literar-muzicale, care reflectă contemporaneitatea noastră socialistă.

Institutul de cercetări hortiviticole din Capitală. Aspect din serele institutului

CRONICA

EVENIMENTELOR INTERNATIONALE

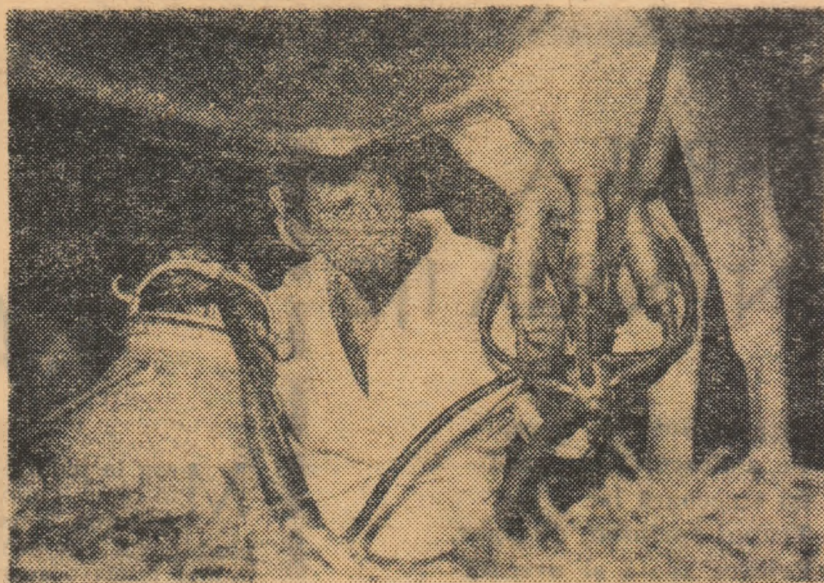
În seara zilei de 3 ianuarie, la Havana, s-a deschis prima conferință de solidaritate a popoarelor din Asia, Africa și America Latină. Cuvântarea de deschidere a fost rostită de președintele publicii Cuba, Osvaldo Dorticos, care a arătat importanța acestei conferințe în lupta pentru libertate și progres, pentru dărnicirea acțiunilor agresive ale imperialismului, colonialismului și neocolonialismului.

În cadrul ședinței plenare de marți dimineața a fost discutată problema agresiunii americane din Vietnamul de sud. După ce s-a vorbit despre lupta eroică pe care poporul din Vietnamul de sud o duce împotriva agresorilor americani, șeful delegației Comitetului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, Nguyen Tien s-a referit la ajutorul pe care țările socialiste, popoarele din Asia, Africa și America Latină, precum și organizațiile democratice din întreaga lume îl acordă luptei poporului vietnamez. Până în prezent, 70 la sută din teritoriul Vietnamului de sud a fost eliberat. Acest fapt demonstrează că lupta dreaptă a poporului vietnamez pentru libertatea și independența patriei sale nu poate fi înfrântă. După cum anunță agențiile occidentale de presă, președintele Statelor Unite, Johnson, va merge în curând la Congresul încă 13 miliarde de dolari pentru acoperirea cheltuielilor crescânde provocate de ducerea războiului în Vietnam. Încercările disperate ale agresorilor americani să lovească din cer și eroismul poporului vietnamez sunt să lupte până când nu va mai rămâne în țară nici un american.

La Ouagadougou, capitala Voltei Superioare, a avut loc în seara de luni spre marți o lovitură de stat care l-a adus pe tenent-colonelul Sangoule Lamizana în fruntea statului. În ziua următoare, la 11 ianuarie, în Volta Superioară s-au produs frământări deosebite. Fostul președinte Yameogo obținuse aprobarea Adunării Naționale cu privire la programul de reforme preconizat de el și care prevedea printre altele reducerea cu 20 la sută a salariilor tuturor categoriilor de angajați. Aceste măsuri au stârnit vii proteste în rândurile populației, iar din inițiativa sindicatelor s-au organizat, atât în capitală cât și în alte orașe, puternice demonstrații. În același timp, sindicatele anunțaseră o grevă pentru preîntâmpinarea căreia fostul președinte a decretat „starea de urgență”, anunțând totodată că s-ar fi descoperit un „complot”. Pretextul așa-zisului „complot” avea menirea să abată atenția populației de la măsurile luate de fostul președinte pentru suprimarea libertăților democratice și pentru scăderea nivelului de trai, și așa redus, al funcționarilor.

Situația din Volta Superioară după această lovitură de stat continuă să fie tulburată. Așa cum rezultă din ultimele știri, tenent-colonelul Lamizana a suspendat constituția țării și a convocat Adunarea Națională.

Vești din țările socialiste

În creșterea vitelor, fermele din R. P. Albania folosesc din ce în ce mai mult mijloace mecanizate

Magistrala munților

De-a lungul unei ramuri a Munților Tian Șan, în U.R.S.S., se construiește o nouă autostradă care va lega capitala R.S.S. Uzbeco cu hidrocentrala de la Cearvaks. A și fost dată în exploatare o porțiune de 30 km a acestei magistrale. Pe multe porțiuni, traseul străbate masive muntoase înalte de aproape 2200 m. Pentru a învinge înălțimile a fost necesar să fie dislocați peste 600 000 m.c. rocă muntoasă. De-a lungul traseului autostrăzii au fost construite opt poduri.

Cea mai mare Instalație frigorifică din R. P. Chineză

La Pekin a intrat în funcțiune una din cele mai mari instalații frigorifice din China, cu o capacitate de 10 000 tone. Acoperind o suprafață

de 18 000 m.p., instalațiile de răcire ocupă șase etaje și sînt deservite de ascensoare mari pentru transportarea alimentelor. În unitățile de refrigerare, temperatura poate scădea pînă la minus 18 grade și poate fi condiționată în funcție de produsele depozitate.

Biblioteca din Phenian

Biblioteca Centrală de Stat din Phenian (R.P.D. Coreeană), instalată într-o clădire modernă construită în ultimii ani, oferă cititorilor un bogat fond de cărți, începînd de la exemplare rare datînd din timpurile antice, pînă la publicațiile de astăzi. Din 1948, cînd a fost înființată, biblioteca și-a mărit fondul de cărți de 48,5 ori. Numai operele clasicele coreene însumează 100 000 de volume. Ele cuprind exemplare prețioase de lemn în secolul XIII, sau „Hanhe Keirokbon”, considerată ca prima lucrare tipărită din lume.

Biblioteca cuprinde, de asemenea, sute de mii de cărți străine, achiziționate de la peste 160 de biblioteci din 70 de țări. Sala de documentare

dispune de aproximativ 200 000 materiale despre invenții și inovații.

O nouă motonavă

Șantierul naval Beghei din Zrenianin (R.S.F. Iugoslavia) a lansat la apă o nouă navă destinată transportului fluvial. Nava de 400 cp este utilată cu instalații moderne și perfecționate, avînd un echipaj de numai 10 persoane. Ea are o lungime de 35 metri și o capacitate de încărcare de aproximativ 4 000 tone. Pînă la sfîrșitul acestui an șantierul va livra transportului fluvial iugoslav încă o navă de același tip.

Irigarea ogoarelor

În localitatea Friemar, din raionul Gotha (R.D. Germană) se construiește un bazin de acumulare cu o capacitate de 600 000 mc de apă și un dig avînd o lungime de 800 m. Vor fi construite, de asemenea, conducte cu o lungime de 12 km și o instalație de ploaie artificială care va alimenta cu apă o suprafață de 400 ha.

Note

'Îndeți-vă fermele!'

Ministerul Agriculturii din An-a a dat publicității o „Carte albă” privind reorganizarea structurală a agriculturii engleze. În anul următor prevede înființarea lichidării a peste 100 000 gospodării rurale.

În prezent, în Anglia există 100 000 de ferme, Trei pătrimi din aceste gospodării dau doar la sută din întreaga producție agricolă. 100 000 de mici gospodării abia își duc zilele. În loc să le ajute, noul plan preconizată totală acaparare a fermelor mici de către marile întreprinderi agricole.

Micilor fermieri li se cere să lăseze gospodăriile lor în schimbul unei sume fixe sau a unei pensii, urmînd a fi ulterior vindeți marilor ferme, în scopul înfierii acestora din urmă.

Publicarea respectivei „Carte albe” a produs o mare neliniște între fermieri englezi. Așa cum scrie ziarul „Times”, Uniunea Națională a fermierilor consideră acest plan ca un pretext pentru o ofensivă de jaf împotriva nivelului de trai al mării mase a micilor fermieri.

I. BLOCK

Evenimentele din Riociquito

O vastă regiune din Columbia din Riociquito — a fost de cînd teatrul unor operații militare susținute, îndreptate împotriva țăranilor.

Cu ani în urmă, un detașament de partizani, care a luptat împotriva dictaturilor militare, avînd în frunte un vestit conducător al țăranilor Cero Trujillo, s-a stabilit în această zonă muntoasă, a depozitat armele și s-a apucat a munci pămîntul. Împreună cu populația locală foștii partizani au făcut aici să rodească pămîntul, cu prețul unei munci istovitoare. Dar Riociquito, ca și alte regiuni unde s-au stabilit țăranii partizani, stătea ca un spin în ochii marilor moșieri care au determinat guvernul ca, sub pretextul luptei împotriva unor pretinse activități subversive, să trimită trupe împotriva țăranilor. Astfel, în mai 1964 au fost atacați țăranii din regiunea Marquetalia, în martie 1965 din Pato și Guyabero, iar recent cei din Riociquito.

Repetînd o practică perfidă, mult folosită în Columbia, țăranilor din Riociquito li s-a promis întii satisfacerea unor revendicări, li s-au dat garanții că nu vor fi supuși persecuțiilor. Apoi, au intrat în joc bandiții năimiți de moșieri care împușcau țăranii fără apărare. În sfîrșit, regiunea a fost încercuită de trupe și bombardată.

Țăranii din Riociquito însă nu se lasă intimidăți. Cei mai mulți s-au retras în munți unde își organizează lupta pentru reforme sociale în Columbia, pentru a se apăra de atacurile banditești.

E. M.

Radio - Televiziune

Din programul pe săptămîna 9—15.I. 1966

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică programul I: 6; 7; 11; 20; 22; 23,52; programul II: 6,30; 14; 19; 21; 23; 0,52; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 7; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23,52; programul II: 7,30; 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21; 23; 0,52.

EMISIUNI PENTRU SATE: Duminică: programul I: 10; în fiecare zi de lucru: programul I: 6.15.

DUMINICĂ: programul I: 7,40 Cîntă Valeria Colojoară și fluierașul Constantin Chișar — muzică populară. 12,00 De toate pentru toți. 14,15 Noi înregistrări de muzică populară realizate în studiourile noastre. 20,15 Teatru la microfon — Cîntă „Momente din istoria dramaturgiei românești” — Teatrul acum un veac. programul II: 10,35 Tineri soliști de muzică populară: Traian Straton, Ica Blidaru, Petru Bundiș, Remus Bistriță, Marin Bilea.

LUNI: programul I: 11,45 Cîntă orchestra de muzică populară „Orzișorul” din Roșiorii de Vede. 13,30 Muzică populară interpretată de Maria Streian, Dumitru Sopon și Sandu Florea. 18,50 Melodii populare: programul II: 8,15 Jocuri populare executate la diferite instrumente. 12,03 Vechi cîntece patriotice. 14,00 Itinerar folcloric muzical prin regiunile patriei. 16,00 Muzică populară interpretată de Maria Schipor, Florea Burnea și Nelu Orian.

MARȚI: programul I: 5,40 „Pe meleaguri muscelene” — muzică populară. 8,08 „Dobroge, mîndră grădină” — emisiune de cîntece și jocuri. 10,05 Interpretări de muzică populară: Magda Constantinescu și Ion Sasu. 14,08 „De-ar fi dorul ca o floare” — muzică populară. 20,30 Ansambluri folclorice. programul II: 9,05 Muzică populară interpretată de Maria Cotîrlea și Ștefan Stroie. 10,10 Vorbește Moscova. 18,00 Din repertoriul violonistului Ion Luca-Bănățeanu.

MIERCURI: programul I: 7,30 Cîntăreți ai plaiurilor noastre: Silvestru Lungoci din Suceava, Ana Pacatiuș din Caransebes, Mihai Coman din Roșiorii de Vede, Florea Netcu din Pitești, Maria Schipor din Iași, Ion Copil din Arad, Geta Simbrian din Craiova, Mircea Panislav din Brașov, Dinu Bogdan din Constanța 10, 30 „Fluieraș de fag mult zici tu cu drag” (emisiune pentru școlari). Folclor din Oaș. 17,45 Interpretări de muzică ușoară: Dorina Drăghici și Florin Dorian. 21,15 Mituri și legende. Meșterul Manole; programul II: 9,30 Interpretări de muzică populară din diferite regiuni ale țării. 11,30 Prelucrări de folclor ale compozitorilor noștri.

JOI: programul I: 17,45 Muzică populară cerută de ascultători. 18,03 În jurul globului;

programul II: 9,55 Soliști instrumentiști de muzică populară. 11,07 Muzică populară interpretată de Maria Badiu și Grigore Prican. 14,30 Interpretări de muzică populară: Ecaterina Negoescu, Dumitru Mușiu și Fărămiță Lambru. 17,20 Melodii populare de virtuozitate.

VINERI: programul I: 7,30 Cîntă orchestra de muzică populară a Filarmonicii de stat din Oradea. 10,05 Melodii populare interpretate de Gheorghita Ristea, Ion Lipan și Tită Stanciu. 11,15 Teatru la microfon — Cîntă: Radiodifuziunea în sprijinul școlii — Antigona. 20,30 Chitare și cîntece tineresti: formația „Sincron”. programul II: 12,30 Concert de muzică populară românească. 13,08 Melodiile bunicii dar... și ale nepoșilor.

SÎMBĂȚĂ: programul I: 8,08 „Drag mi-e cîntecul și jocul”. 11,25 Folclor muzical transilvănean. 13,15 Cîntece de Vasile Timiș. 14,08 „Hai să dăm mină cu mină” — concert de muzică populară din Moldova și Muntenia; programul II: 12,30 Interpretări de muzică populară: Maria Precup, Ion Oprea și Marin Pogon. 16,00 Poeme simfonice românești: „Marea Neagră” de Alexandru Pașcanu. 17,30 Vechi melodii populare.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11.00 Emisiune pentru sate: Înainte de ultimele examene studentești, cițiva dintre absolvenții promoției 1966 a Institutului agronomic „Nicolae Bălcescu” vor avea de susținut... un colocviu în fața telespectatorilor.

19.45 „Hai să dăm mină cu mină” — Mărturii folclorice despre Unire.

20.30 Seară de teatru: Ondine, de Jean Giraudoux. În pauză: de la pescari adunate.

LUNI

20.30 Film: Cerul albastru.

MIERCURI

20.15 Seară de teatru: Anton Pann, piesă în trei acte de Lucian Blaga.

JOI

20.00 Pentru noi femeile.

VINERI

20.00 Săptămîna.
22.00 Varietăți pe peliculă.

SÎMBĂȚĂ

21.00 „Hora Unirii”.
21.40 Film: Sfîntul.

FABULĂ ÎN DOUĂ ÎTE

Uite la Suveică, vere,
Ce a Jracului muiere!
Își strecoară iar și iar
Trupul sprinten, de țipar,
Printre spată și urzeală
Și-are Chira socoteală!

Cum își bagă dinsa coada
La război e gata sfada:
Sulul, om cu minte proastă,
Scirție întors pe-o coastă,
Scripeții încep să joace
Cind încolo, cind încoace,
Spata, lată în spinare,
Dă cu leuca, la-ntimplare,
Cocoșatele vătale
Se tot zgâlție din șale
Iar în fața lor, tindechea
Sare, parc-a prins-o strechea.
Cam de asta-i bună, neică,
Ticăloasa de suveică
Și își face fițele
Pînă-ncurcă ițele.

Astfel trăncănea, posac,
Un scul palid de bumbac
Înainte (mi se pare!)
De-a intra la... prelucrare...

STELIAN FILIP

IARNA LA PLAJĂ

Merg la moară cu fra-
te-meu. Timp închis,
friguros, cu cer
plumburiu. În centrul co-
munei Istria opresc deoda-
tă căruța.

— Ce-i? întrebă frate-
meu.

— Du-te și cumpără
două ziare de la Dumitru
Pistol. Să avem ce citi la
mooară, să nu ne plictisim.
Dumitru Pistol e factorul
poștal din Istria.

— Ai luat?

— Luat, zice frate-meu
și plecăm în grabă.
La moară, după ce ne
mai dezmoțim de frig, în-
cepem să citim ziarele. Pe-
al meu, pe prima pagină,
o fotografie mare cu niște
oameni la plajă.

— Brrr, iote, mă, la aș-
tia, stau iarna la plajă!

— Frate-meu se miră și el.
Zice:

— Trebuie să fie la ecua-
tor.

— Nu, zic, sînt aici, la
Mamaia.

Mă uit și pe ziarul lui.
Văd un titlu cu litere mari:
„Să grăbim recoltarea pă-
ioaselor“.

Il rog pe frate-meu să
mă ciupească și să-mi spu-
nă ce anotimp e afară.

— Păi tu nu vezi că-i
iarnă?

— Și aștia cum fac pla-
jă?

— Așa cum seceră și
aștialalți.

Privim noi mai atent și
vedem că ziarele sînt toc-
mai din luna iulie. Toți oa-
menii care-și așteaptă rin-
dul la măcinș și au cum-
părat ziare de la Dumitru
Pistol au numere din vară
și din primăvară. Unele
sînt chiar de-acum un an.

— Măi, voi nu credeți că
Pistol ăsta a cam rămas în
urmă cu vînzarea ziarelor
la bucată?

Toată lumea e de acord:
Pistol a rămas în urmă.
Cineva spune că a mai
vîndut și altora ziare vechi.

— Pistol trebuie ajutat,
hotărâsc oamenii. Nu se
poate să rămînă în urmă.

A venit un control de la
Constanța. S-a constatat că
Pistol vindea colecțiile unui
naș de-al său.

Acum, Pistol nu mai ră-
mine în urmă. A fost aju-
tat să meargă și el în pas
cu vremea.

GABRIEL DAIANI
corespondent

— Mă iubeste.. nu mă iubeste..
(Din revista „SOVIETKAIA ROSSIA“)

LEACURI

Pe frig și zloată, moș Ion
a pornit-o la drum. Nu că
i s-ar fi făcut de-o plimba-
re, dar trebuia să-și cum-
pere niște medicamente,
iar comuna Murgășu, din
raionul Oltețu, are punct
farmaceutic tocmai în satul
Gaia. De ce n-a fost plasat
la centru, așa cum ar tre-
bul, nu știe nimeni. S-au
plîns oamenii, au cerut să
fie adus punctul mai la
îndemîna tuturor, dar de-
geaba. Nu s-a găsit nici un
leac pentru ah-ul lor.

Iată-l deci pe moș Ion al
nostru la punctul farmace-
utic, unde ca întotdeauna,
între farmacistă și client
începe următoarea discu-
ție:

— De ce nu mutați, to-
varășă, punctul ăsta la
centru?

— Lasă, moșule, că nu-ți
strică o plimbare de cițiva
kilometri prin aer liber. Aș
putea să-ți dau de exemplu
cițiva clienți din Murgășu
care s-au însănătoșit toc-

mai datorită acestor plim-
bări.

— I-or fi întărit și medi-
camentele.

— Nu pe toți. Unora
nici nu le dădeam medi-
camente, fiindcă nu aveam.
Și-i trimeteam la farmacia
din Bulzești sau din Curti-
șoara, care sînt aprovizio-
nate mai bine. Așa că tot
plimbarea în aer liber le-a
priit. De-aia zic, cred că
și dumitale o să-ți facă
bine. Ce boală ai?

— Reumatism poliarticu-
lar.

— Hm... N-am ce medi-
cament să-ți dau. Încearcă
și dumneata cu înțepături
de albine. Se recomandă
la reumatism.

— Chiar așa?

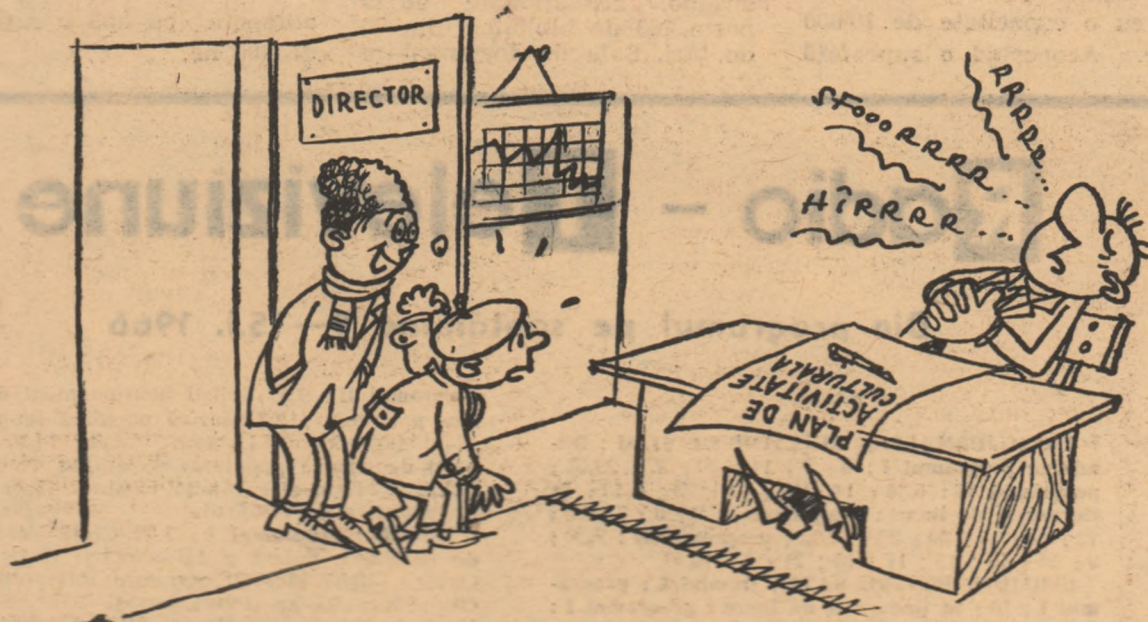
— Precis.

— Atunci, încercați și
dumneavoastră.

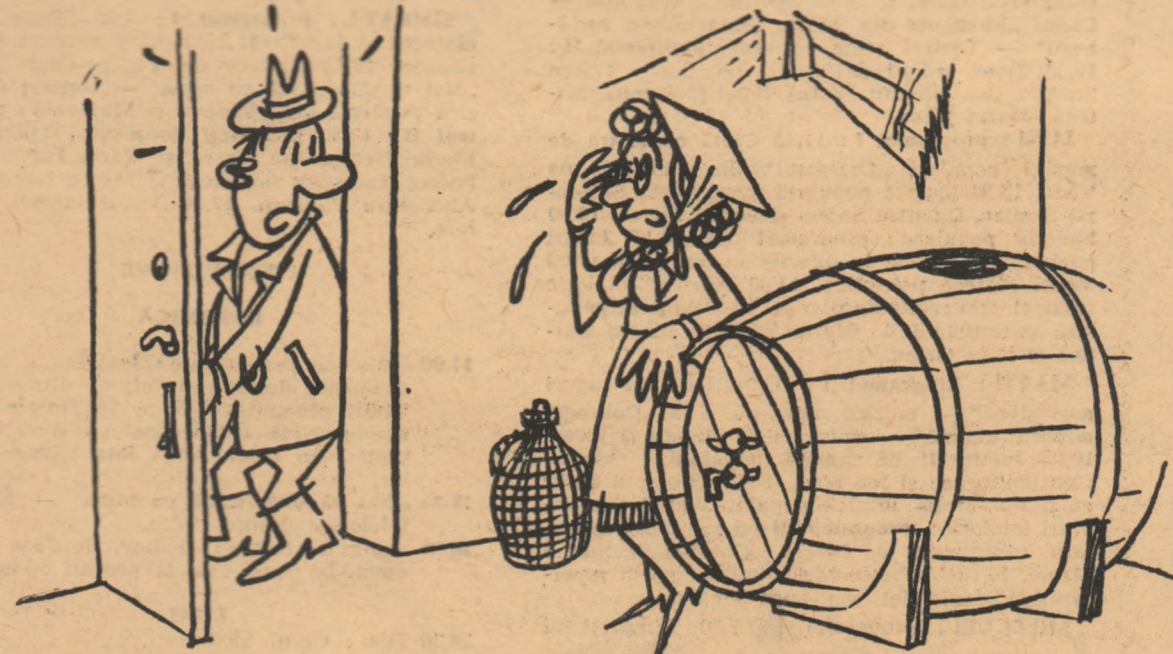
— Pentru ce?

— Împotriva proastei a-
provizionări. Cred că n-ar
fi rău să vă înțepe o albi-
nă. S-o găsi vreuna...

N. CULCEA

— Hmmm! Se vede că directorul căminului n-a fost sorcovit cum
trebuie!..

— Costică nu vine la lucru?
— A intrat de revelion în butoi și încă n-a ieșit!..

Desene de T. PALL

Secvență cinematografică

MOTO:

La unele cinematografe sătești din
raionul Vaslui, calitatea proiectei
este sub orice critică.

De la cinema, acum
Oamenii purced să iasă.
Baba Minodora-n drum
Se oprește furioasă...

— Ce-i, mătușă, ți-a plăcut
Sau, cum văd, plîngi după bani?
— Film ca ăsta n-am văzut
De vreo 40 de ani!

— 40?!... — Precum îți spun,
Nu-nșir vrute și nevrute.
— Chiar așa a fost de bun?
— Aș, a fost din cele... mute!

TITI GHEORGHIU